

(Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii)

ROZHODNUTÍ RADY 2005/511/SVV

ze dne 12. července 2005

o ochraně eura proti padělání určením Europolu jako ústředny pro boj proti padělání eura

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. b) a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na podnět Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jako zákonné platidlo dvanácti členských států euro stále více představuje světovou měnu, a tím se stává vysoce prioritním cílem mezinárodních padělatelských organizací v Evropské unii i třetích zemích.
- (2) Je nutné zabránit dalšímu nárůstu počtu padělků eura, který by ohrozil volný oběh eurobankovek a euromincí.
- (3) Spolupráce mezi členskými státy navzájem a mezi nimi a Europolem musí být zintenzivněna, aby byl posílen systém ochrany eura mimo území Evropské unie.
- (4) Mezinárodní úmluva o potírání penězokazectví, přijatá dne 20. dubna 1929 v Ženevě (dále jen „Ženevská úmluva“), by se měla za podmínek evropské integrace uplatňovat účinněji.
- (5) Třetí země potřebují ústřední kontaktní místo pro informace o padělcích eura a všechny informace o padělcích eura by měly být pro účely analýzy shromažďovány v Europolu.
- (6) S ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV ze dne 29. května 2000 o zvýšené ochraně trestními

a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura ⁽³⁾ považuje Rada za vhodné, aby se všechny členské státy staly smluvními stranami Ženevské úmluvy a zřídily ústředny ve smyslu článku 12 uvedené úmluvy.

- (7) Rada považuje za vhodné určit Europol jako ústřednu pro boj proti padělání eura ve smyslu článku 12 Ženevské úmluvy,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

1. Pro členské státy, které jsou smluvními stranami Ženevské úmluvy, působí Europol v souladu s prohlášením obsaženým v příloze (dále jen „prohlášení“) jako ústředna pro boj proti padělání eura ve smyslu první věty článku 12 Ženevské úmluvy. Pro padělání všech ostatních měn a pro funkce ústředny nepřenesené podle prohlášení na Europol zůstávají účinné stávající pravomoci vnitrostátních ústředn.

2. Vlády členských států, které jsou smluvními stranami Ženevské úmluvy, vydají prohlášení a pověří zástupce Spolkové republiky Německo předáním těchto prohlášení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 12. července 2005.

Za Radu
předseda

G. BROWN

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 22.12.2004, s. 10.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 12. dubna 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 140, 14.6.2000, s. 1. Rámcové rozhodnutí ve znění rámcového rozhodnutí 2001/888/SVV (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 3).

PŘÍLOHA

Prohlášení ... o určení Europolu jako ústředny pro boj proti padělání eura

..., členský stát Evropské unie, zmocnil Evropský policejní úřad (dále jen „Europol“) pro boj proti padělání eura.

Pro účinnější fungování Ženevské úmluvy z roku 1929 bude ... v budoucnosti plnit své povinnosti takto:

1. Pokud jde o padělání eura, vykonává Europol, v rámci svého cíle podle aktu Rady ze dne 26. července 1995, kterým se vypracovává úmluva o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu) ⁽¹⁾, tyto funkce ústředny ve smyslu článků 12 až 15 Ženevské úmluvy z roku 1929:
 - 1.1. Europol soustřeďuje a zpracovává v souladu s Úmluvou o Europolu veškeré informace, které mohou usnadnit vyšetřování a předcházení padělání eura a boj proti němu, a předává tyto informace neprodleně ústředním členských států.
 - 1.2. V souladu s Úmluvou o Europolu, zejména v souladu s jejím článkem 18, a aktem Rady ze dne 12. března 1999, kterým se přijímají pravidla pro předávání osobních údajů Eupolem třetím státům a třetím subjektům ⁽²⁾, se Europol pro účely plnění úkolů stanovených v bodech 1.3, 1.4 a 1.5 tohoto prohlášení obrací přímo na ústředny třetích zemí.
 - 1.3. Považuje-li to Europol za účelné, předá ústředním třetích zemí soubor vzorků skutečných eur.
 - 1.4. Europol pravidelně informuje ústředny třetích zemí o nových emisích měny a o stažení měny z oběhu s uvedením všech nezbytných údajů.
 - 1.5. S výjimkou případů čistě místního zájmu informuje Europol, považuje-li to za účelné, ústředny třetích zemí o:
 - každém odhalení padělků měny eura nebo jejího pozměnění. K oznámení o padělání nebo pozměnění se přikládá technický popis padělků, který vydává výlučně orgán, jehož bankovky byly padělané. Předáno by mělo být fotografické vyobrazení nebo pokud možno vzor padělané bankovky. Aniž je tím dotčeno výše zmíněné oznámení a technický popis, může být ústředním, kterých se to týká, v naléhavých případech diskrétně předána zpráva a stručný popis vypracovaný policejními orgány,
 - podrobnostech odhalení padělků s uvedením, zda se podařilo zadržet všechny padělané peníze uvedené do oběhu.
 - 1.6. Jako ústředna členských států se Europol účastní konferencí o padělání eura ve smyslu článku 15 Ženevské úmluvy.
 - 1.7. Není-li Europol schopen vykonávat úkoly uvedené v bodech 1.1 až 1.6 v souladu s Úmluvou o Europolu, zůstává zachována pravomoc ústřední členských států.
 2. Pokud jde o padělky všech ostatních měn a o funkce ústředny nepřenesené podle přiloženého prohlášení na Europol podle bodu 1, zůstávají účinné stávající pravomoci vnitrostátních ústřední.

Jméno zástupce ..., dne ...

⁽¹⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 88, 30.3.1999, s. 1. Akt Rady ve znění aktu Rady ze dne 28. února 2002 (Úř. věst. C 76, 27.3.2002, s. 1).